

Република Србија
ВИСОКИ САВЕТ СУДСТВА
Број: 010-01-01125/2011-01
Датум: 21.10.2011. године
Београд

Високи савет судства у поступку одлучивања по приговору И.С. из Београда, изјављеног против одлуке првог састава Високог савета судства број 119-05-00364/2010-01 од 14.06.2010. године, на основу одредбе члана 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама („Службени гласник РС“ 101/10) и члана 29. Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава високог савета судства о престанку судијске дужности („Службени гласник РС“ бр. 35/11), на седници Високог савета судства од 21.10. 2011. године, донео је

ОДЛУКУ

ОДБИЈА СЕ приговор подносиоца . И.С. из Београда.

ПОТВРЂУЈЕ СЕ одлука Високог савета судства број: 119- 05-00364/2010-01 од 14. јуна 2010. године.

Образложење

Подносилац приговора И.С. у моменту пријаве на Оглас за општи избор судија за судове опште и посебне надлежности у Републици Србији, који је обављен у „Службеном гласнику РС“ број 52/09 од 15.07.2009. године, била је судија Другог општинског суда у Београду.

Пријавила се на Оглас за избор судије за Апелациони суд у Београду, Виши суд у Београду, Први основни суд у Београду и Управни суд.

Високи савет судства је донео Одлуку о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности („Службени гласник РС“ бр. 106/09) од 17.12.2009. године.

Високи савет судства је донео Одлуку број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године у ставу I тачка 241. изреке, да је подносиоцу жалбе престала судијска дужност дана 31.12.2009. године.

И.С. је поднела уставну жалбу против одлуке о избору судија на сталну функцију у судовима опште и посебне надлежности и предложила да се уставна жалба усвоји и да се утврди да су јој повређена и ускраћена права зајемчена Уставом и Европском конвенцијом.

Дана 25.02.2010. године поднела је жалбу Уставном суду Србије, а 03.03.2010. године и допуну жалбе против одлуке Високог савета судства од 25.12.2009. године, којом јој је престала судијска дужност 31.12.2009. године, због битне повреде одредаба поступка, погрешно и непотпуно утврђеног чињеничног стања, погрешне примене материјалног права и повреде уставних права и права гарантованих Европском конвенцијом.

Дана 14.06.2010. године Први састав Високог савета судства је донео појединачну одлуку број: 119-05-00364/2010-01 и овом појединачном одлуком замењена је јединствена одлука Високог савета судства број 06-00-37/2009-01 од 25.12.2009. године, у ставу 1. тачка 241. изреке.

У појединачној одлуци првог састава Високог савета судства је наведено да су се разлози за сумњу образовали у погледу стручности. Према члану 13. став 3. Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова, сматра се да кандидат није испољио довољан ниво стручности ако је у последње три године имао укинutih одлука знатно изнад просека суда у коме је вршио судијску дужност. И.С. је ту дужност обављала у Другом општинском суду у Београду у парничној материји.

У сагледаваном трогодишњем периоду 2006. – 2008. године, по том основу, имала је у 2006. години – 45.35% укинutih, а просек суда је био 24.62%, у 2007. години имала је 37.37% укинutih одлука, просек суда је био 22.99% и у 2008. години имала је 31.19% укинutih, просек суда је био 19.26%, што значи да је имала укинutih одлука знатно изнад просека суда. Међутим, уколико се сагледају и односи (проценти) потврђених, преиначених и укинutih одлука у односу на ожалбене резултати су следећи:

- у 2006. години је имала 45.35% потврђених, 9.30% преиначених и 45.35% укинutih, у 2007. години је имала 50.51% потврђених, 12.12% преиначених и 37.37% укинutih и у 2008. години 55.96% потврђених, 12.84% преиначених и 31.19% укинutih, тако да и ови односи показују да није испољила довољан ниво стручности, посебно када се имају у виду Мерила за оцену минимума успешности вршења судијске дужности.

Имајући у виду резултате по наведеним критеријумима, Први састав Високог савета судства сматра да у посматраном периоду није показала довољан ниво стручности.

Из изнетих разлога, није испунила услове за избор из члана 45. став 2. и 3. Закона о судијама у вези члана 13. став 3. и члана 14. став 1. тачка 3. Одлуке о критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности за избор судија и председника судова.

И.С. је 04.10.2010. године Уставном суду поднела жалбу на појединачну одлуку од 14.06.2010. године. Изјаснила се на наводе наведене у појединачној одлуци. У целини је остала при изјављеним жалбама поднетим Уставном суду. Оспорила је разлоге наведене у појединачној одлуци од 14.06.2010. године.

Одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, прописано је да ће стални састав Високог савета судства преиспитати одлуке Првог састава Високог савета судства о престанку судијске дужности судија из члана 101. став 1. Закона о судијама („Службени гласник РС“ бр. 116/08, 58/09, 104/09, 101/10), у складу са критеријумима и мерилима за оцену стручности, оспособљености и достојности, коју ће донети стални састав Високог савета судства, док је у ставу 3. прописано да се жалбе, односно уставне жалбе сматрају приговорима на одлуку Високог савета судства, а у смислу става 4. овог члана, да о приговору одлучује стални састав Високог савета судства.

Чланом 45. Закона о судијама је прописано да су услови за избор судије: стручност, оспособљеност и достојност.

У смислу одредбе члана 5 став 1, 3, 4. и 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама, стални састав Високог савета судства је дана 23. маја 2011. године донео Правила за примену Одлуке о утврђивању критеријума и мерила за оцену стручности, оспособљености и достојности и за поступак преиспитивања одлука првог састава високог савета судства о престанку судијске дужности (у даљем тексту Правила).

У смислу одредбе члана 3. став 2. тачка 4. Правила је прописано да Високи савет судства утврђује чињенице да подносилац приговора не испуњава неке од критеријума, док је чланом 8. Правила прописао да је задатак комисије Високог савета судства да спроведе поступак утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, а која права су подносиоцу приговора гарантована чланом 5. став 5. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

На рочишту одржаном 25.08.2011. године пред комисијом Високог савета судства, подносилац приговора је у потпуности остала код навода из жалби које је поднела Уставном суду и још изјавила да је у 2008. години имала остварење норме од 101.2%, а не 89.60%, да је у посматраном периоду решила 243 стара предмета, да је њен просек укинутих одлука за три године 36.66%, а не 37.41%, а да је у посматраном периоду проценат преиначених 11.33%, а не 11.54%, да није имала стручног сарадника и да је у раду имала сложене предмете.

Извршен је увид и прочитани су докази:

- извештај о раду судије И.С. у Другом општинском суду у Београду, за период 2006, 2007 и 2008. година (Т-2) образац);
- извештај о резултатима рада судија Другог општинском суду у Београду, за период 2006, 2007 и 2008. година (Т-1 образац);
- пријава на Оглас за избор судије на име И.С.
- списи предмета број 010-01-01125/2011-01;

Након спровођења утврђивања чињеница и разговора са подносиоцем приговора, стални састав Високог савета судства је утврдио да је подносилац приговора И.С. у

периоду који се сходно одредби члана 13. Одлуке о утврђивању критеријума и мерилима („Службени гласник РС“ бр. 49/09) посматра у 2006, 2007 и 2008. години вршила, судијску функцију као судија Другог општинског суда у Београду и да је радила парничној рефереди, те да је сходно томе остварила следеће резултате:

Из извештаја о раду И.С. (Т-2 образац) је утврђено да је:

У 2006.години:

Имала 316 П. предмета нерешених на почетку од чега 166 старих. Укупно у раду 610 предмета, укупно решена 303 предмета, од тога 94 стара предмета, остало у раду нерешених 307 предмета, од тога старих 67 предмета. Процент испуњења норме је 105.80%. Разматраних одлука по жалби 86, 39 потврђених или 45.35%, 8 преиначених или 9.30%, и 39 укинутих или 45.35%.

Из извештаја (Т-1 образац) је утврђено да је просек парничног одељења у Другом општинском суду у Београду у погледу укинутих одлука у 2006. години износио 24.62%.

У 2007. години:

Имала је 307 П. предмета нерешених на почетку од чега 112 старих. Укупно у раду 562 предмета, укупно решено 297 предмета, од тога 79 старих предмета, остало у раду нерешених 265 предмета, од тога старих 33 предмета.

Процент испуњења норме је 106.60%.

Једна одлука израђена у року до 60 дана.

99 Разматраних одлука по жалби, 50 потврђених или 50.51%, 12 преиначених или 12.12%, и 37 укинутих или 37.37%.

Просек парничног одељења суда у погледу укинутих одлука износио је 23.10%.

У 2008.години:

Нерешених на почетку 265 П. од тога 99 старих. Укупно у раду 489 предмета, укупно решено 276 предмета, од тога 70 старих предмета, остало у раду нерешених 213 предмета од тога старих 29.

Процент испуњења норме је 89.60%. (101.2% по извештају Другог општинског суда у Београду који је приложила подносилац приговора).

Разматраних одлука по жалби 109, 61 потврђених или 55.96%, 14 преиначених или 12.84%, и 34 укинутих или 31.19%.

Просек парничног одељења суда у коме је подносилац приговора обављала судијску дужност у погледу укинутих одлука износио је 19.26%.

Према одредби члана 5. став 1. Правила, подносилац приговора испуњава критеријум стручности уколико је у 2006. 2007. и 2008. години имао мањи проценат укинутих одлука (број укинутих одлука у односу на број разматраних одлука за цео посматрани период), од

- просека одељења суда у коме је вршио судијску дужност

и

- минимума успешности вршења судијске дужности која је прописана Мерилима за оцену минимума успешности, која ће се привремено примењивати до дана почетка примене одредаба члана 21. до 28. Закона о уређењу судова („Службени гласник РС“ бр.80/05).

Након извршеног увида у резултате рада И.С. (Т-2 образац) и резултате рада парничног одељења Другог општинског суда у Београду (Т-1 образац), у коме је подносилац приговора обављала судијску дужност је утврђено да је И.С. у посматраном периоду у свим годинама, дакле и у 2006. и 2007. и 2008. години имала већи проценат укинутих одлука и од минимума успешности прописаног чланом 13. Мерила за оцену минимума успешности, а који износи са судије општинског суда у грађанској материји 25%, а представља проценат укинутих одлука у односу на разматране одлуке пред вишим судом, а такође и односу на члан 5. Правила, јер је у свим годинама и у односу на проценат укинутих одлука у односу на одељење суда у коме је вршила судијску дужност имала већи проценат укинутих одлука и то знатно. Ово указује да сходно члану 12. Мерила за оцену минимума успешности, подносилац приговора није исказала потребан квалитет рада, па је сумња у испуњеност критеријума стручности сходно члану 14. став 1. тачка 3. и члану 13. став 3. Одлуке о критеријума и мерилима, у одлуци Првог састава Високог савета судства од 14.06.2010. године правилно примењена односно претпоставка критеријума стручности је оборена, а подносилац приговора није испунила услов стручности из члана 45. став 2. у вези са ставом 1. Законом о судијама, као посебан услов да би кандидат био изабран на судијску функцију.

Стални састав Високог савета судства је ценио да је у посматраном периоду подносилац приговора И.С. имала проценат испуњења норме у 2006. години 105.80%, у 2007. години 106.60% и у 2008. години 101.20%, да је решавала старе предмете, међутим, како је чланом 45. Закона о судијама прописано да судија за избор мора испунити услов и у погледу стручности и у погледу оспособљености и у погледу достојности, ови резултати у погледу процента испуњености норме и решавања старих предмета нису од утицаја на доношење другачије одлуке по овом приговору.

На основу свих изведених доказа, изнетих чињеница и сагледаних података за посматрани период, Стални састав Високог савета судства је утврдио да постоје разлози који указују да подносилац приговора И.С. не испуњава критеријум стручности из члана 45. Закона о судијама, као један од услова који судија треба да испуњава за обављање судијске функције, те да су основани разлози који су наведени у одлуци Високог савета судства од 14.06.2010. године под бројем 119-05-00364/2010-01, којом је замењена јединствена одлука Високог савета судства број: 06-00-37/2009-01 од 25. децембра 2009. године којом је подносиоцу приговора престала судијска дужност дана 31.12.2009. године и то у погледу сумње у стручност, те да не испуњава критеријум стручности, из напред наведених разлога и да има места примени одредаба члана 101. став 1. Закона о судијама.

На основу свих изнетих чињеница, Стални састав Високог савета судства је нашао да се неосновано побија одлука о престанку судијске дужности Првог састава Високог савета судства у погледу сумње у стручност, а с обзиром да је оборена претпоставка стручности, имало је места примени одредаба члана 101. став 1. Закона о судијама, на основу које је подносиоцу приговора престала судијска дужност са 31.12.2009. године, па је приговор подносиоца И.С. одбијен и одлука Првог састава Високог савета судства од 14.06.2010. године под бројем 119-05-00364/2010-01 потврђена у смислу одредаба члана 29.

Правила, а у вези са одредбом члана 5. став 1. Закона о изменама и допунама Закона о судијама.

Ову одлуку потписује заменик председника Високог савета судства по овлашћењу председника Високог савета судства из одлуке број: 021-02-64/2011-01 од 12.09.2011. године.

**ЗАМЕНИК ПРЕДСЕДНИКА
ВИСОКОГ САВЕТА СУДСТВА**

Мирјана Ивић

Поука о правном леку:

Против ове одлуке дозвољена је жалба Уставном суду у року од 30 дана од дана достављања ове одлуке.

Д-на.

1. Подносиоцу приговора;
2. Архиви Високог савета судства.